

Bevisbördan: Varför Internationella domstolen i Haag troligen kommer att döma Israel skyldigt till folkmord – och vad det betyder för Tyskland

Internationella domstolen i Haag (ICJ) står vid en avgörande punkt i sin historia. I målet *Sydafrika mot Israel* ska domstolen avgöra om Israels agerande i Gazaremsan utgör ett brott mot 1948 års konvention om folkmord. Om den dömer Israel skyldigt kommer en juridisk och moralisk jordbävning att inträffa – en jordbävning som nästan säkert också avgör utgången i det parallella målet *Nicaragua mot Tyskland*, där Tyskland anklagas för medhjälp och uppmaning till exakt samma folkmord.

Men om domstolen **frikänner Israel** blir konsekvenserna lika historiska – fast i en mörkare riktning. ICJ kommer då att behöva förklara, i uttömmande detalj, varför en enorm och växande mängd bevis, prejudikat och expertkonsensus om folkmord *inte gäller* i detta fall. Förklaringen måste vara inte bara lång, utan exceptionell – i praktiken **skriva om årtionden av folkmordsjurisprudens** för att skapa ett prejudikat utan motstycke. Kort sagt: **Israels handlingar, uttalanden från dess tjänstemän och det fortsatta trotsandet av ICJ:s order lämnar domstolen med få alternativ** annat än att upprätthålla folkmordskonventionen – och ställa både förövaren och dem som möjliggjorde det till svars.

Den rättsliga normen: Artikel II i folkmordskonventionen

Enligt Artikel II i 1948 års folkmordskonvention definieras folkmord som **handlingar som begås med avsikt att helt eller delvis förinta en nationell, etnisk, rasbaserad eller religiös grupp**, inklusive:

- Dödande av medlemmar i gruppen,
- Orsaka allvarlig kroppslig eller mental skada,
- Medvetet skapa levnadsförhållanden som är avsedda att leda till gruppens fysiska förintelse,
- Förhindra födslar, eller
- Tvångsförflyttning av barn.

Avsikten (*dolus specialis*) är det som skiljer folkmord från andra brott. ICJ, tillsammans med tribunalerna för Rwanda och före detta Jugoslavien, har länge accepterat att **avsikt kan härledas** från ett "mönster av beteende", särskilt när högt uppsatta tjänstemän gör direkta avsiktsförklaringar. (Se: *Krstić, Akayesu, Bosnien mot Serbien*.)

Israels dokumenterade handlingar: Förintelse enligt plan

Det finns nu ett enormt och växande arkiv – sammanställt av FN-organ, NGO:er, journalistiska utredningar och oberoende experter – som visar att Israels militära kampanj i Gaza har inneburit:

- **Massivt dödande av civila**, inklusive tiotusentals kvinnor och barn,
- **Förstöring av sjukhus, skolor och flyktingläger** under FN-flagga,
- **Rivning av vatteninfrastruktur och avsaltningsanläggningar**,
- **Systematiskt blockering av mat, bränsle och humanitärt bistånd**, vilket leder till svält,
- **Massfördrivning**, som förvandlar Gaza till en "obebodlig zon",
- **Användning av belägringstaktik och svält som krigsvapen**.

Detta är inte isolerade övergrepp eller kollaterala skador. De speglar en **sammanhängande och ihållande kampanj** riktad mot livets grundelement – i linje med Artikel II(c) i konventionen: *"levnadsförhållanden avsedda att leda till gruppens fysiska förintelse."*

Avsiktsförklaringar: Gallant, Ben Gvir, Katz och andra

Lika fördömande är **offentliga uttalanden om folkmordsavsikt** från israeliska tjänstemän på högsta nivå, inklusive:

- **Försvarsminister Yoav Gallant**, som utlyste en "total belägring" av Gaza och sade: *"Ingen el, ingen mat, inget bränsle. Vi slåss mot mänskliga djur."*
- **Nationella säkerhetsministern Itamar Ben Gvir**, som öppet förespråkade *"uppmuntran till migration"* av palestinier från Gaza och Västbanken.
- **Energiminister Israel Katz**, som sade: *"Vatten eller el kommer inte att sättas på. Humanitärt bistånd kommer inte att tillåtas."*

Detta är inte marginella röster. Det är officiella statsrepresentanter, och deras uttalanden har omsatts i politik. Enligt befintliga ICJ- och ICTY-prejudikat **har sådana explicita avsiktsförklaringar accepterats som starka bevis på folkmordsavsikt**, särskilt i kombination med en koordinerad förstöringskampanj.

ICJ:s interimistiska åtgärder: Folkmordet är redan "trovärdigt"

I januari 2024 utfärdade ICJ **interimistiska åtgärder i Sydafrika mot Israel** och konstaterade att **Sydafrikas folkmordsanklagelse var trovärdig**. Domstolen beordrade Israel att:

- Förhindra folkmordshandlingar,
- Tillåta humanitärt bistånd,
- Straffa uppmaning,
- Och rapportera inom en månad.

Israel **har inte följt** dessa åtgärder. Biståndet är fortfarande blockerat, civila lidanden har förvärrats och uppmaning har förblivit ostraffad. Detta är mer än trots – det är potentiellt en **tyst bekräftelse på folkmordsavsikt**.

I folkrätten indikerar utebliven beteendeförändring efter officiell varning från världens högsta domstol **medvetenhet om risken** och **vilja att fortsätta ändå**. Det förvandlar trovärdig risk till trovärdigt bevis på avsikt.

Prejudikatproblemet: Vad händer om domstolen låter detta passera?

Om ICJ slutligen beslutar att Israel **inte** har begått folkmord måste den förklara:

- Varför **handlingar och avsikt som nådde folkmordströskeln i Bosnien, Rwanda och Myanmar** inte gör det när de begås mot palestinier,
- Varför **explicita uttalanden från höga tjänstemän** ska ignoreras trots överensstämmelse med tidigare prejudikat,
- Varför **svält, förstörelse av livsuppehållande infrastruktur och massdöd** inte räcker för att bevisa en folkmordspolitik.

Ett sådant domslut skulle inte bara **skapa en juridisk dubbelstandard**, utan **förstöra trovärdigheten i folkrätten**. Och för att rättfärdiga detta undantag skulle domstolen behöva avvika från sin egen jurisprudence och utfärda troligen **det längsta yttrandet i sin historia**.

Nicaragua mot Tyskland: Nästa domino

Om ICJ dömer Israel skyldigt till folkmord gör **Tysklands roll som huvudvapenleverantör och diplomatisk försvarare** det till det mest troliga nästa landet att befinnas i brott. Tyskland:

- Levererade vapen under anfallet mot Gaza,
- Försvarade Israel vid ICJ,
- Ignorerade varningar från FN och NGO:er,
- Och undertryckte inhemskt motstånd.

Om Israel är skyldigt kan Tysklands materiella och politiska stöd uppfylla kraven för **medhjälp och uppmaning till folkmord** enligt Artikel III(e). Målet *Nicaragua mot Tyskland* beror alltså direkt på utfallet i *Sydafrika mot Israel*.

Slutsats: Trots som bekräftelse

ICJ skapades för att förhindra att 1900-talets brott upprepas på 2000-talet. Israels agerande i Gaza och **dess brist på efterlevnad av ICJ:s interimistiska åtgärder** placerar nu domstolen i en position där passivitet skulle få lika allvarliga konsekvenser som handling.

Genom att fortsätta en kampanj av massförstörelse och berövande **efter varning** om att sådana handlingar kan utgöra folkmord har Israel inte bara testat den juridiska tröskeln – det har möjligen **bekräftat just den avsikt** som gör folkmord åtalbart.

Om ICJ vill bevara integriteten i folkmordskonventionen måste det svara beslutsamt. Allt mindre skulle inte bara förråda konventionens syfte, utan i praktiken förklara att vissa stater helt enkelt **står över lagen**.

Och om ICJ väljer att ursäkta eller avfärda vad så många trovärdiga experter och institutioner redan har erkänt som ett läroboksexempel på folkmord, kommer det inte bara att svika Palestina. Det kommer att svika sig självt. Det kommer att reducera folkmordskonventionen till ett politiskt verktyg och folkrätten till en teater. Domstolen kanske inte rivs fysiskt, men den kommer att ha **rivit sin egen trovärdighet**.

Om ICJ låter Israel komma undan med detta kommer inte världen att överge domstolen. **Domstolen kommer att överge världen.**